

פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי צבור).

מס' 24 לש' 1943.

פקודה הקובעת הוראות בענין רכישת קרקע או כל טובת הנאה בה לצרכי הצבור, ותשלום פיצויים בעדה. הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי הצבור), 1943. השם הקצר.

2.—(1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן אם לא יהייב ענין הכתוב פירוש פירוש. פירוש.
אחר: —

„בית-משפט“ פירושו בית-משפט לקרקעות שבחחומי שיפוטו נמצאת הקרקע הנידונה. „קרקע“ כוללת קרקע מכל סוג או מכל צורת חזקה, וכל בנין, עץ או דבר אחר המחוברים לקרקע וכל חלק מן הים, או משפת הים, או מנהר, וכל זכות, טובת הנאה או זכות שמוש בקרקע או במים או עליהם.

„צורך צבור“, כולל כל צורך בעל אופי צבורי שהנציב העליון העיד עליו כי הוא צורך צבורי.

(2) לצרכי הפקודה הזאת, יהא בית המשפט מורכב מנשיא או מנשיא תורני של בית המשפט מחוזי, היושב לדין יחידי. הרכב בית- המשפט.

3. אם נוכח הנציב העליון כי דרוש או נחוץ הדבר לכל צורך צבורי רשאי הוא — סמכויות הנציב העליון.
(א) לרכוש את בעלותה של כל קרקע;

(ב) לרכוש את החזקה או את השמוש בכל קרקע לתקופה מסוימת;

(ג) לרכוש כל זכות-שמוש בכל קרקע או כל זכות אחרת בה או עליה;

(ד) להטיל כל זכות-שמוש על כל קרקע או כל הגבלה אחרת על השמוש בכל זכות הקשורה בבעלות על אותה קרקע בשלמו אותם פיצויים או אותה תמורה כפי שיוסכם עליהם או כפי שיוחלט עפ"י הוראות הפקודה הזאת.

4.—(1) כל אימת שדרושה קרקע בכל מקום שהוא לכל צורך צבורי מותר לנציב העליון ולפקידיו ולפעוליו לעשות את הדברים דלקמן כלם או מקצתם: — הקירה מוקדמת.

(א) לעלות עליה ולערוך מדידות מכל קרקע במקום זה;

(ב) לחפור בשכבות שמתחת לקרקע או לערוך בהן קדיחות.

(ג) לעשות את כל הפעולות האחרות שתהיינה דרושות כדי לברר אם הקרקע מתאימה למטרה זו וכן לברר את שווי הקרקע וכל הבנינים, העצים והיבול שעליה.

(ד) לפנות את הקרקע העומדת לרכישה ולפרט ולסמן את גבולות הקרקע והעבודה שעומדים לעשות עליה, אם יש עבודה כזאת;

בתנאי כי שום אדם לא יכנס לכל בנין או כל חצר גדורה או גן המחובר לבית (אלא בהסכמתו של המחזיק בהם) בלי לתת תחילה הודעה של לפחות שבעה ימים מראש יל רצונו לעשות כן.

(2) הנציב העליון חייב לשלם, בהקדם האפשרי לאחרי כל עליה על הקרקע שיצאה לפועל עפ"י סעיף-קטן (1), בעד כל נזק שנגרם, ובמקרה של סכסוך בדבר הסכום שיש לשלם, רשאי הנציב העליון או האדם החובע פצויים להגיש אותו סכסוך לבית-המשפט והחלטתו של בית-המשפט תהא סופית.

5. הנציב העליון יצוה להדביק מודעה פומבית (והמודעה צריכה להיות בטופס המפורט בתוספת או בטופס אחר דומה לו) במקומות נוחים או סמוך לקרקע העומדת להרכש, ובה יודיע כי יש בכונתו לרכוש את הקרקע. כמו כן יצוה לפרסם מודעה זו גם בעתון הרשמי, ונוסף על כך, אם רשום אדם כבעל הקרקע, עליו לצוות שמודעה זו תמסר לאותו אדם, אם לידי ממש או ע"י הנחת המודעה למענו במקום מגוריו הידוע האחרון או ע"י שליחתה דרך הדואר במכתב רשום הערוך על שמו ולמקום המגורים הנ"ל. מודעות.

6. מותר לכל אדם שיש לו זכות על כל קרקע —

(א) למכור אותה קרקע או להעביר בדרך אחרת את הבעלות עליה לנציב העליון; סמכות להעביר קרקע.

(ב) להרשות את החזקה או שמושה ע"י הנציב העליון לתקופה מסוימת;

(ג) ליצור כל זכות שמוש עליה או כל זכות אחרת בה או עליה לטובת הנציב העליון;

(ד) ליצור לטובת הנציב העליון כל הגבלה על השמוש בכל זכות הקשורה בבעלות על אותה קרקע, או להסכים לכל הגבלה כנ"ל,

ולהתקשר בכל החוים הנחוצים לכל מטרה מהמטרות הנ"ל; וביחוד מותר לכל חברה, או לנאמן, לאפוטרופוס, למנהל נכסים או לאדם אחר המיצג אדם הנתון לפסלות חוקית, לעשות ביחס לאותה קרקע, בכח פקודה זו ולמרות כל דבר האומר את ההיפך בכל חוק, תזכיר התאגדות או תקנות התאגדות או בכל מסמך אחר, כל פעולה מהפעולות הנ"ל ולהתקשר לשם כך בכל החוים הנחוצים.

7. רשאי הנציב העליון, במודעה כאמור לעיל או במודעה שלאחריה שתפורסם באותו אופן, להורות את האנשים התובעים לעצמם כל זכות או טובת הנאה בקרקע שעומדים לרכוש אותה, להסתלק כל החוקה בקרקע לאחר תום התקופה המפורטת במודעה, ותקופה זו לא תהא פחות משה שבועות מיום הדבקות אותה מודעה, אלא אם כן דרושה הקרקע באופן תכוף לצורך הצבורי.

כתום תקופה זו יהא הנציב העליון זכאי לעלות על הקרקע ולקבל את החוקה בה כאמור: בתנאי שמודעה עפ"י סעיף 5 דלעיל או עפ"י סעיף זה לא תפורש כהודאה מצד הנציב העליון שהקרקע נתונה לבעלותו הפרטית של אדם או נתונה לחוקתו החוקית הפרטית, ופרסום כל מודעה או מודעות כאלה לא יהיו רואים אותו כאילו יפה כחו לשמש כמניעה נגד ממשלת פלשתינה (א"י) לתבוע את הקרקע כקרקע ממשלתית פנויה.

8. אם בעלי הקרקע העומדת להרכש או המחזיקים בה מסרבים להרשות לנציב העליון לקנות חזקה בה, רשאי הנציב העליון לפנות לבית-המשפט, ואם נזכה בית המשפט כי הנציב העליון זכאי לקנות חזקה בקרקע עפ"י הסעיף הקודם, יתן צו שבו יצוה למסור את החוקה בקרקע.

9. אם עברו ששה שבועות לאחר הדבקות המודעה ולא הוגשה שום תביעה לנציב העליון בנידון אותה קרקע, או אם לא באו מגיש התביעה והנציב העליון לכלל הסכם בענין סכום הפיצויים שיש לשלמו בעד הזכות או טובת הנאה באותה קרקע השייכת לאותו אדם, או אם אותו אדם לא הגיש הוכחות מספיקות לחיזוק תביעתו, או אם הוגשו תביעות נבדלות וסותרות ביחס לאותה קרקע, או אם טוענת הממשלה שהקרקע היא אדמת-ממשלה פנויה, הרי סכום הפיצויים המגיע, אם מגיעים פיצויים כאלה, וכל סכסוך כזה בענין טובת הנאה או הזכות, ייושב ע"י בית המשפט שיהא לו שיפוט לברר את כל הענינים הנזכרים בסעיף זה ולפסוק בהם לפי הזמנה לדין שתוצא לפי בקשת הנציב העליון או לפי בקשת כל אדם שיש לו, או התובע, כל זכות או טובת הנאה בכל קרקע הנזכרת בכל מודעה כאמור לעיל.

10. כל אימת שהאדם שנשלחה לו הזמנת בית-דין לא הופיע בזמן הקבוע, רשאי בית-המשפט ליתן את החלטתו במעמד צד אחד בלבד אחר שמיעת העדות שהוגשה; והחלטה זו תהא שרירה וקיימת ממש כאילו נתנה במעמדו של אותו אדם.

11. שום אדם לא יידרש באיזה זמן שהוא למכור או להעביר לנציב העליון כל זכות או טובת הנאה בחלק אחד בלבד של כל בית או בנין אחר אם אותו אדם מוכן ויש באפשרותו למכור ולהעביר את כל אותו הבית או הבנין.

12. בבוא בית המשפט להעריך את הפיצויים שיש לפסוק בעד כל קרקע או זכות או טובת הנאה בקרקע, ינהג לפי התקנות הבאות: —

(א) אין לו לבית-המשפט להביא בחשבון את העובדה שהקרקע נרכשה בכפיה;

(ב) בהתחשב עם המותנה לקמן יקובל כשויה של הקרקע, אותו הסכום שהיה מתקבל ממכירת הקרקע אילו נמכרה בשוק ע"י המוכר מרצונו הטוב;

בתנאי ששבוא בית-המשפט להעריך פיצויים אלה, יעריכם לפי השוי שימצאנו כשויה של הקרקע, הזכות או טובת הנאה על אותו בסיס, בזמן שהנציב העליון פרסם את המודעה לרכוש אותה, ובלי להביא בחשבון כל השבחה או עבודות שנעשו או שנכנו או שתעשינה או שתבנינה על אותה קרקע;

ובתנאי כי מקום שהצבא, הימיה או האויריה או כל מחלקה ממשלתית אחרת החזיק בקרקע בתוקף זכות קנין שהיא פחותה מבעלות מוחלטת, יעריכו את הפיצויים בלי להתחשב בכל עליה בשויה מהמת העבודות שנכנו על אותה קרקע ע"י הצבא, הימיה, האויריה או כל מחלקה ממשלתית אחרת;

מודעה על רכישה
הקרקע וסמכות
לחפוס חזקה.

הפרוצידורה שיש
לנקוט בה
במקרה שאין מוסרין
חזקה.

סכסוכים נכר
פיצויים וזכות-
קנין ייושבו ע"י
בית-המשפט.

החלטה בהעדרם
של הצדדים.

אין להכריח את
הצר למכור או
להעביר חלק סמכות.

תקנות בענין
הערכת הפיצויים.

ובתנאי כי בהעריך בית-המשפט פיצויים אלה, חייב הוא להביא בחשבון את כל הרשימות וההערכות של השוי היסודי או של דמי החכירה שהוגשו לצורך תשלום מיסים ע"י התובע או שהתובע הסכים להן ;

(ג) בית המשפט לא יביא בחשבון את התאמתה או הכשרתה המיוחדת של הקרקע לאיזו מטרה, אם זו מטרה שאי אפשר להשתמש בה אלא עפ"י סמכויות הנובעות מחוקים, או שאין ביקוש עליה בשוק חוץ מביקושה ע"י קונה מסוים לצרכיו המיוחדים או מביקושה לצרכי הנציב העליון ;

(ד) אם היתה הקרקע מוקדשת לתכלית אשר לפי מהותה אין ביקוש כללי או שוק לקרקע לשם אותה תכלית ולאמלא הרכישה בכפיה היתה הקרקע מוסיפה להיות מוקדשת לאותה תכלית, הרי אם יווכח בית-המשפט שמתכוננים בתוס' לב לסידור-מחדש במקום אחר, רשאי הוא להעריך את סכום הפיצויים על יסוד ההוצאות ההוגנות של סידור-מחדש דומה לזה במקום אחר ;

(ה) בבוא בית המשפט להעריך את דמי החכירה שיש לשלם בעד חכירת הקרקע, יעריך דמי חכירה אלה על בסיס כזה שיהא בסכום השנתי משום פיצויים הוגנים לבעל בעד ההפסד הממשי שהוא עלול לסבול מפאת הרכישה, או שיהא בו כדי הכנסה הוגנת לבעלים מן השוי היסודי של הקרקע שלא תעלה על ששה למאה מאותו שוי, כפי שהוערך בהתאם להוראות הפסקאות הקודמות, הכל לפי הסכום הקטן יותר ;

(ו) הפיצוי שישולם בתורת דמי נזק בשל הטלת כל זכות-שימוש או כל מניעה אחרת על השמוש בכל זכות הכרוכה בבעלות, יעריכנו בית המשפט לפי שעור ההפחתה שזולה בשוי הקרקע שהוערך לפי הפסקאות הקודמות מחמת הטלתה של אותה זכות-שימוש או אותה מניעה ;

(ז) מקום שעומדים לרכוש רק חלק מן הקרקע השייכת לכל אדם עפ"י פקודה זו חייב בית המשפט להביא בחשבון כל התיקרות בשוי מותר הקרקע מחמת קרבתה לכל עבודות השבחה או לכל עבודות שנעשו או הוקמו או שתעשינה או תוקמנה ע"י הנציב העליון ;

(ח) כמו כן יביא בית המשפט בחשבון את הנזק, אם יש נזק, שנגרם לבעל מחמת ניתוקה של הקרקע הנרכשת לצרכי צבור מקרקע אחרת השייכת לאותו בעל, או מחמת כל השפעה מזיקה אחרת שתהא נגרמת לאותה קרקע אחרת בשל השמוש בסמכויות המטורות בפקודה זו.

13. אם תפס הנציב העליון חוקה בקרקע לפי מודעה עפ"י סעיף 5, רשאי בית-המשפט לפסוק פיצויים לבעל אותו קרקע ולכל הצדדים שיש להם כל זכות או טובת-הנאה בקרקע, בשל הפסד בדמי חכירה בעד התקופה שבין הזמן אשר בו תפס הנציב העליון חוקה בקרקע כאמור והזמן אשר בו שולמה התמורה המגיעה עפ"י הסכם לאדם הנזכר בה, או הזמן שבו שולמו פיצויים לבית-המשפט עפ"י הוראות הפקודה הזאת.

14. שום דבר האמור בפקודה זו אין לראותו כאילו הוא כופה על הנציב העליון להשלים את רכישתה של כל קרקע אלא אם כן תפס חוקה בקרקע, או אם תוך חדש ימים מיום החלטת בית המשפט לא הודיע לבית-המשפט כי אין בדעתו לרכוש את הקרקע. בתנאי כי בעל הקרקע וכל האנשים שיש להם כל זכות או טובת הנאה בקרקע יהיו זכאים לקבל מהנציב העליון את כל אותן הוצאות המשפט שהוציאו לרגל המו"מ המשפטי לשם רכישת הקרקע או כתוצאה מהמו"מ המשפטי, וכן פיצויים בעד הנזק (אם ישנו) שאולי נגרם להם מחמת המודעה על הרכישה העומדת להעשות או כתוצאה ממנה.

אם לא באו לידי הסכם בדבר סכום ההוצאות והפיצויים, ייקבע הסכום הזה ע"י בית-המשפט.

15.—(1) אם הציע הנציב העליון הצעה מוחלטת בכתב לשלם לתובע כל סכום בתורת פיצויים והסכום שפסק בית-המשפט לאותו תובע אינו עולה על הסכום שהוצע, יצוה בית-המשפט את התובע לשאת את הוצאותיו הוא ולשלם גם את ההוצאות שהוציא הנציב העליון לאחר שהגיש את הצעתו, חוץ אם סבור בית המשפט, מטעמים מיוחדים, כי מן הראוי שלא לצוות כן.

פיצויים בעד הפסד בדמי חכירה.

אימתי רשאי הנציב העליון להסתלק מרכישת הקרקע.

הוראות בנידון תשלום הוצאות.

(2) אם נוכח בית־המשפט כי התובע לא מלא אחרי דרישות הנציב העליון כפי שפורטו במודעה שניתנה כמפורט בסעיף 5 בתוך זמן שהיא מספיק לאפשר לו לנציב העליון להגיש הצעה מתאימה, תחלטה ההוראות דלעיל שבסעיף זה, ממש כאילו הציע הנציב העליון הצעה מוחלטת במשך זמן אשר בו היה צריך, לדעת בית המשפט, למסור פרטים מספיקים, וכאילו פסק לו לתובע סכום שאינו עולה על הסכום של אותה הצעה.

(3) אם הגיש תובע הצעה מוחלטת בכתב לקבל איזה סכום כפיצויים ומלא אחרי דרישות הנציב העליון שפורטו כאמור לעיל, והסכום שפסק לו בית המשפט שווה לסכום שבהצעה או עולה עליו, יצוה בית המשפט את הנציב העליון לישא בהוצאותיו הוא ולשלם גם את ההוצאות שהוציא התובע לאחר תביעתו שהגיש את הצעתו, חוץ אם סבור הוא מטעמים מיוחדים כי מן הראוי שלא לעשות כן.

(4) בהתחשב עם האמור לעיל היא ענין הוצאות של כל מ"מ משפטי מסור להכרעת דעה של בית־המשפט והוא יכול לצוות מי ישלמן, מי ישלמן וכיצד ישלמן ; בתנאי שהוצאות אלה תהיינה לפי הדרגה הקבועה.

(5) מקום שצוה בית־המשפט את התובע לשלם את ההוצאות או כל חלק מההוצאות לנציב העליון, רשאי הנציב העליון לנכות את הסכום שהתובע חייב בתשלומו, כאמור, מסכום הפיצויים המגיע לו.

דחיית תשלום
הפיצויים.

16. החלטת בית־המשפט בנוגע לכל פיצויים או לכל שאלה של טובת הנאה או זכות השנויה במחלוקת, תהא סופית ומחלטת ביחס לכל הצדדים שאליהם נשלחו הזמנות בית־דין כאמור לעיל, או שהופיעו ותבעו או שבשמים תבע כל אדם שיש לו יפוי כוח לכך, כל קרקע או כל זכות או טובת הנאה עליה, אולם מותר לאנשים שלא נשלחו אליהם הזמנות בית־דין, או שלא הופיעו או תבעו, או שלא הוגשה כל תביעה בשמם, להגיש תביעה בכל זמן תוך שנה אחת לאחר תאריך החלטת הסופית ; ולעולם, מקום שפסקו לשלם פיצויים, בין שהפיצויים יהיו בצורת סכום־כסף או בצורת דמי חכירה שנתיים, הרי סכום הפיצויים הנ"ל, או הסכום של אותו חלק הימנו שחייבים בתשלומו תוך אותה תקופה של שנה אחת, יושלש בבית המשפט (חוץ אם נמסרה זכות קנין שרירה בכתב לקרקע או אם יורה בית־המשפט אחרת) ובית המשפט לא ישלמו אלא כעבור אותה תקופה של שנה אחת מתאריך אותה החלטת הסופית, ולאחר מכן, לכשתוגש בקשה לבית המשפט ע"י כל אדם התובע כאמור לעיל כי הוא מעונין בו, ישולם לכל אדם שבית המשפט יצוה לשלמו לו. השלשת הפיצויים לבית המשפט או כשהפיצויים הם בצורת דמי חכירה — השלשת דמי חכירה אלה מדי הגיע התשלום לצדדים, יהא כוחה יפה כסילוק מחלט ומלא הפוטר את הנציב העליון מכל התביעות לגבי קרקעות אלה, אך אין בו כדי למנוע כל אדם הטוען כי זכותו עדיפה לקבלת הסכום הזה, מלהגיש לאח"כ תביעה נגד האדם שהפיצויים שולמו לו.

תשלום ע"י הנציב
העליון כחו יפה
כסילוק מלא של
פיצויים.

בתנאי שכל אדם הטוען שהוא מעונין בכל פיצויים שהושלשו בבית־המשפט (אם לא שלם בית המשפט את הפיצויים האלה או חלק מהם) רשאי לתבוע בתוך שלושים יום מתאריך ההחלטה הסופית ולא לאחר מכן, כי ישלמו לו אותם הפיצויים או חלק מהם. כל התביעות לפיצויים שישולמו ע"י בית־המשפט, שהוגשו לאחר עבור שנים עשר חדש מיום ההחלטה הסופית של בית־המשפט, תוגשנה ע"י מודעה בדרך המרצה, באופן שנקבע בתקנות בית־דין הנהוגות באותה שעה והמסדירות את מסירת מודעות בדרך המרצה, בצירוף הצהרה בשבועה המפרטת את הנימוקים שעליהם מבוססת התביעה.

בעלים רשומים או
צדדים המחזיקים
בקרקע כבעלים
דינם כוכאים בקרקע.

17. אם מתעוררת איזו שאלה בדבר זכות הקנין לכל קרקע העומדת להרכש עפ"י פקודה זו, הרי הבעלים הרשומים, או, כשהקרקע איננה רשומה, האנשים המחזיקים בה כבעליה בזמן רכישתה, יהיו רואים אותם כוכאים לאותה קרקע עפ"י החוק, אלא אם כן הוכח ההיפך מזה כדי הנחת דעתו של בית המשפט ; והם וכל הצדדים התובעים מכוחם או מכוח ההזקה שלהם יהיו רואים אותם כוכאים לתמורה או לכסף הפיצויים, אולם בלי לפגוע בכל מ"מ משפטי שלאחר מכן נגד אותם הצדדים עפ"י דרישת כל אדם הטוען כי זכותו לקרקע עדיפה משלהם :

בתנאי שאם טוענת ממשלת פלשתינה (א"י) כי הקרקע היא קרקע ממשלתית פנויה, הרי חובת ההוכחה שהקרקע מוחזקת בבעלות פרטית מוחלטת או בחזקה חוקית של אדם תחול על האדם הטוען טענה זו.

18. תשלום הסכום לכל אדם שמגיע לו כל תמורה או פיצויים, או תשלום סכום הפיצויים לבית המשפט על יסוד החלטת בית המשפט הריהו פוטר את הנציב העליון בצורה של ממש מכל אחריות לאופן השמוש בכסף, ואין להטיל עליו אחריות בשל השמוש לרעה באותם כספים. בתנאי, כי מקום שכל אדם, חוץ מן הבעלים, מחזיק בקרקע, או שכל אדם מחזיק בה בתורת בא"כ, רשאי הנציב העליון לשלם אותה תמורה או אותם פיצויים לאותם אנשים ובאותם החלקים ושעורי התשלום שבית המשפט יורה ולאחר מסירת אותה מודעה שבית המשפט יורה.

משלם הנציב העליון הריהו פטור מאחריות.

19. רשאי הנציב העליון לפנות בכל זמן כצד אחד בלבד בדרך הזמנת בית דין לבית המשפט לשם קבלת תעודת זכות קנין, ומשהוכח לבית המשפט כי הודבקה מודעה בהתאם להוראות סעיף 5, יתן את תעודת זכות הקנין בטופס הקבוע לקרקע המתוארת באותה מודעה, ואין לערער על תעודה זו או להכריזה כפסולה מחמת כל אי דיוק או שגיאה או פגם במודעה או מחמת היותה בלתי מספקת או מחמת כל אי־דיוק אחר, או שגיאה אחרת או פגם אחר במו"מ המשפטי שנתנה לפני קבלתה, ותעודה זו תשמש הרשאה מספקת למנהל רישום הקרקעות לצוות לרשום את הרשימות הדרושות בספרי האחוזה.

תעודת זכות־קנין.

20. מקום שרוכשים כל קרקע עפ"י פקודה זו לצורך הרחבת כל דרך קיימת או חלק הימנה, או לצורך סלילת דרך חדשה, או לצורך מגרש משחקים או מגרש שעשועים, לא יהא בעל הקרקע הנרכשת כך זכאי בפיצויים, אלא אם היה השטח שנוכש גדול מרבע השטח הכולל של המגרש השייך לו;

הפקעת חנם לצורך הרחבת כבישים.

בתנאי כי אם הוכח שאם לא ישלמו פיצויים ייגרם סבל, רשאי הנציב העליון עפ"י שיקול דעתו ליתן את סכום הפיצויים שימצא לראוי לקבוע מתוך התחשבות בכל מסבות הענין. אם השטח שנלקח מבעל קרקע עולה על רבע השטח הכולל של המגרש השייך לו, יש לשלם לבעל הקרקע פיצויים בעד אותו חלק שלקוחהו יתר על אותו רבע שטח בהתאם להוראות פקודה זו.

21.—(1) אם עלה שויה של קרקע מחמת שרכשו איזו קרקע עפ"י פקודה זו לצורך סלילת כביש חדש או הרחבת כביש קיים, וזכאי הנציב העליון, אם הגיש תביעה לכך תוך שנה אחת מיום בצוע העבודה, לגבות מכל אדם שנכסיו עלו במחירים כך, תרומה להוצאות העבודה, אשר לא תעלה על רבע סכום העליה הנ"ל;

תשלום בעד השבחה כשלקחים קרקע לסלילת דרכים או להרחבתם.

בתנאי כי כשמטילים תרומה על פי סעיף זה, יש לשלם פיצויים בעד כל קרקע שנלקחה לצורך הרחבת כביש; ומוחר לנכות את סכום הפיצויים מן התרומה המגיעה עפ"י סעיף זה.

(2) אם נתעוררה שאלה באם עלה שויה של איזו קרקע בגדר מובנו של סעיף זה ובנידון סכום העליה בשויה, ולא באו הצדדים לכלל הסכם בענין זה, תוחלט אותה שאלה ע"י בית המשפט.

(3) אם לא באו הצדדים לידי הסכם גובין את התרומה המגיעה מבעל הקרקע לחשבון הוצאות העבודה בלא פחות מארבעה שעורים שנתיים שוים; והנציב העליון יגבה אותה כדרך שגובין חוב אורחי מן האדם שהקרקע שייכת לו באותה שעה.

22.—(1) רשאי כל אדם לפנות לנציב העליון ולבקשו לרכוש כל קרקע בשמו ולשמושי של אדם זה, ואם לדעת הנציב העליון עלולה רכישת קרקע זו להועיל לצבור, רשאי הוא לגשת ולרכוש אותה עפ"י הוראות הפקודה הזאת.

רכישת קרקע ע"י אנשים מלבד הנציב העליון.

(2) אם האדם הפונה לנציב העליון עפ"י הוראות סעיף־קטן (1), הוא מועצת עיריה או מועצה מקומית או כל רשות מקומית אחרת, או כל אדם שהוא בעל זכיון שלפיו יש לו הזכות לבקש מאת הנציב העליון לרכוש כל קרקע שבביל הזכיון, רשאי הנציב העליון במודעה שיפרסמנה בעתון הרשמי להרשות לאותו אדם להשתמש בכל הסמכויות המסורות לנציב העליון ולמלא את כל ההתחייבות המוטלות עליו עפ"י הוראות פקודה זו, ואז תהיינה לאותו אדם כל הסמכויות וההתחייבויות המסורות לנציב העליון עפ"י פקודה זו.

(3) אם רוכש הנציב העליון איזו קרקע בשם כל אדם ולשמושו של כל אדם, מלבד אדם בוגר מובנו של סעיף-קטן (2), ידרוש מאותו אדם לבוא לידי הסכם אתו שלפיו יקבעו, כדי הנחת דעתו, העניינים דלקמן, דהיינו: —

- (א) תשלום דמי הרכישה לו;
 (ב) העברת הקרקע לאדם לאחר התשלום הנ"ל;
 (ג) התנאים שלפיהם יחזיק אותו אדם בקרקע, וכן
 (ד) אם הרכישה היא לבצוע כל מפעל או מפעלים, הזמן והתנאים שלפיהם יחזוק(ו) יבוצע(ו) המפעל(ים) והתנאים (אם ישנם) שלפיהם יהא הצבור זכאי להשתמש במפעל או במפעלים.

23. כל אדם —

- (א) המפריע בודון או המונע את הנציב העליון או כל אדם הפועל בשמו או מכוחו מלהכנס או להשתמש באיזו קרקע שהיא בהתאם להוראות הפקודה הזאת, או
 (ב) מציק, מונע או מפריע לאותו אדם כשהוא מחזיק באותה קרקע, יאשם בעברה ויהא צפוי בצאתו חייב בדיון לקנס של עשרים וחמשה פונט או למאסר שלשה חדשים או לשני הענשים כאחד.

24. — (1) כשיבואו להשתמש בפקודה זו באדמת וקף, תהיינה לנאמן (מותואלי) של הווקף או להנהלת הווקף, אם אין נאמן, כל הסמכויות שפקודה זו מקנה לבעל הקרקע או למחזיק בה, והם יהיו כפופים לכל התחייבויות שפקודה זו מטילה על בעל הקרקע או על המחזיק בה, והפיצויים בעד הקרקע ישולמו לנאמן הווקף, או באין נאמן כזה, לגובר הנהלת הווקף על שם נכסי הווקף הנוגעים בדבר.

(2) כשיבואו להשתמש בפקודה זו לגבי קרקע הכפופה להקדשות אחרים של צרכי דת, צדקה, או כיו"ב, הרי האדם או הרשות האחראים להנהלת קרקע זו תהיינה להם כל הסמכויות המסורות לבעל הקרקע, ויהיו כפופים לכל ההתחייבויות המוטלות עליו עפ"י פקודה זו, והפיצויים בעד הקרקע ישולמו להם.

25. יכול הנציב העליון להתקין תקנות הקובעות —

- (א) את הטופסים שישתמשו בהם עפ"י פקודה זו;
 (ב) את דרגת הוצאות המשפט בעד הפיצויים שפוסקין עפ"י פקודה זו;
 (ג) את הדרכים שבהם יבררו בעת ובעונה אחת תביעות לטובת-הנאה שונות באותה קרקע;
 (ד) בדרך כלל, תקנות להטלת הפקודה הזאת.

26. פקודת הקרקעות (הפקעה) ופקודת הקרקעות (רכישה לצורך הצבא וחיל האוויר) מבטלות בזה.

בתנאי שכל התקנות, המודעות והתעודות שניתנו או שהוצאו עפ"י הפקודות המבטולות בזה והנמצאות בתוקפן בתאריך תחילת התוקף של פקודה זו, תשארנה בתוקפן עד שתבטלנה או שישנו אותן עפ"י פקודה זו.

ובתנאי, כי כל מ"מ משפטי שהחלו בו לפני תאריך תחילת התוקף של פקודה זו עפ"י כל פקודה מהפקודות המבטולות בזה, מותר להמשיכו ולהוציאו לפועל עפ"י הפקודה הנוגעת בדבר, המבטלת בזה, כאילו לא הוחקה פקודה זו.

התוספת.

ט ו פ ס.

פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי צבור), 1943.

נמכרת בזה מודעה כי הקרקעות דלקמן (תאר את הקרקעות ואת מדותיהן, וציין את הגבולות כל אימת שאפשרי הדבר) דרושות ע"י הנציב העליון לצרכי צבור לחלוטין או לתקופה של שנים, או למשך אותו זמן שאפשר להשתמש בהן (לצרכי צבור).

כל אדם התובע כל זכות או טובת הנאה בקרקעות הנ"ל נדרש בזה לשלוח, במשך ששה שבועות מתאריך המודעה הזאת, למנהל מחלקת סודר עניני הקרקעות הודעה על זכותו וטובת הנאה שלו ועדות על כך, ועל כל תביעה שהוגשה על ידו בנידון זכות זו או טובת-הנאה זו.

עונשו של המפריע
 לקבלת חוקה.

הטלת הפקודה על
 קרקעות הווקף ועל
 שאר קרקעות
 דימות.

הקנות.

בטל.
 פרק עו.
 פרק עד.

הנציב העליון מוכן לנהל מו"מ לשם רכישת הקרקעות הנ"ל.
ונמסרת בזה מודעה כי יש בדעת הנציב העליון לקבל את הקרקעות הנ"ל ולקנות בהן חזקה כתום ימים מתאריך המודעה הזאת.

המזכיר הראשי.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון

שנת

היום

10 בדצמבר, 1943.

פקודת מס הבולים (תקון), 1943.

מס' 25 לש' 1943.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס הבולים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —
השם הקצר. 1. פקודה זו תקרא פקודת מס הבולים (תקון), 1943, וקוראין אותה כאחת עם פקודת מס הבולים הקרויה להלן "הפקודה העיקרית".

2. סעיף 74 של הפקודה העיקרית יתוקן —
תקון סעיף 74 מן הפקודה העיקרית.
(א) ע"י החלפת הערת השולים בהערת השולים דלקמן: —
"הוראות בנידון מס הבולים על כרטיסים לשעשועים צבוריים".
(ב) ע"י בטול סעיף־קטן (1) הימנו והחלפתו בסעיפים־הקטנים דלקמן: —

(1) לצרכי פקודה זו —

"דמי כניסה" פירושו מחיר הכרטיס לשעשוע צבורי מלבד סכום כל מס המוטל על אותו מחיר מטעם מועצת עירייה או מטעם מועצה מקומית או סכום כל מס אחר המוטל על אותו מחיר;
המונח "שעשוע צבורי" פירושו כפירוש שניתן לו בפקודת השעשועים הצבוריים, 1935.

מס' 5 לש' 1935.

(א1) כל העורך שעשוע צבורי, חייב להוציא כרטיסים ולרשום עליהם את דמי הכניסה הנכונים, ואם התרשל בכך או לא עשה זאת, פונסין אותו בקנס של עשרים פונט".

(ג) ע"י החלפת המלים "שההכנסות של השעשוע" המופיעות בשורה הראשונה של סעיף־קטן (3) מאותו סעיף, במלים "שההכנסות של השעשוע הצבורי".

3. התוספת של הפקודה העיקרית תתוקן ע"י החלפת הפרט 38 הימנה בפרט דלקמן: —
"38. כרטיסי־כניסה לשעשועים צבוריים.

(1) כשדמי הכניסה הם —

5	פחות מ־50 מיל
10	הוא 50 מיל ולא יותר מ־100 מיל
20	יותר מ־100 מיל ולא יותר מ־200 מיל
30	יותר מ־200 מיל ולא יותר מ־300 מיל
40	יותר מ־300 מיל ולא יותר מ־400 מיל
50	יותר מ־400 מיל
10 אחוזים מדמי הכניסה.	(ב) כל כרטיס עונה

פ ט ו ר י ן .

(1) כרטיסים לשעשוע צבורי שהכנסותיו תוקדשנה כולן לצרכי דת או צדקה.
(2) כרטיסים לכל הצגת תיאטרון או לנשף מוסיקלי, הנמכרים ע"י כל מוסד או אגודה שמנהל מחלקת החנוך מעיד עליהם כי הם: —
(א) מוסד או אגודה לצרכי תרבות וחנוך;
(ב) שמטרתם העיקרית אינה לעשות רווחים כספיים."

הרולד מקמיכאל
נציב עליון

10 בדצמבר, 1943.